

да достига до небо то за да остават споманъ подица смртъта си. Всистинъ трудно дѣло, всистинъ мъчно нещо, обаче они лесно починаха да го праватъ, понеже вѣха сичките на единъ умъ, сички те на една мысль, сички тѣ согласни, сички тѣ соединени.

Съ таково прочее соединеніе зафанаха основаніе то на кѣлата, трудехасе сичките согласно, отъ день на день се возвышаваше кѣлата, и толкова високъ а искараха, щото фанаха да се виждатъ човѣцы тѣ като малки птички на нея, и ако да не беше това нещо противно на Бога, дето го пра-ваха, можеха соси онова согласіе да го искаратъ и отъ облаци тѣ по високо, но понеже не беше угодно това на Бога, заради това Богъ го развали, но какъ го развали; да ли пустна огнь отъ небо то за да изгори онъя човѣцы; не: да ли сабори кѣла та за да ги избие; не: ами какъ направи; смѣси имъ азыци тѣ за да немогатъ да си разбираятъ единъ дрѹгий, сир. единъ ако искалъ калъ или варъ, онъ мѣ давалъ камыкъ, ако ли искалъ камыкъ онъ мѣ носелъ дреко и проч. И така не-могели да си размѣжватъ единъ на дрѹгий, отъ кое то неразмѣваніе се родило помеждъ имъ несогласіе, отъ не согласіе то се родило смѣшеніе и сматеніе, отъ сматеніе то се родило раздѣленіе: и така се раздѣлили единъ отъ дрѹгий, и се распружнали по сичжа та земля. Бидите ли, кога Богъ ще накаже най злѣ некое общество за да се развали, не наказука го съ друго некое наказаніе, но соси